EEN ONGEWONE GEDACHTE

EEN ONGEWONE GEDACHTE

Terwijl ik dit verhalende pad aflegde, dat begon als een onafhankelijke autobiografische entiteit, maar nooit met een redactionele instelling, ben ik niet veel obstakels tegengekomen, behalve de voortdurende redactionele oordelen die openlijk, en vaak met kracht, van mening verschilden en beweerden dat het een vorm van vertellen was die noch leesbaar noch verteerbaar was voor een publiek dat grotendeels gevormd is door een AMAZON-FRIENDLY cultuur. Lezers waren gewend geraakt aan verhalen die waren goedgekeurd, bijgeschoold en aangepast aan wat uitgevers aanvaardbaar achtten, waarbij de ware aard van het werk zelf vaak verloren ging. Het mijne, zeiden ze, zou daarom nooit passen. Ironisch genoeg was dat juist wat mij het meest prikkelde: de mogelijkheid om een verhaal te vertellen zonder censuur, zonder aanpassing, bestemd voor een universele lezer, waarbij het lezen niet eenvoudigweg over een verhaal zou gaan, maar over een geleefd, of verbeeld leven, en toch geloofwaardig zonder dat het noodzakelijk geloofd hoeft te worden.

Ik heb nooit een vooraf bepaald plan gebruikt voor wat ik zou schrijven. Ik werd geleid door mijn geest, mijn ervaringen, mijn overtuigingen en mijn fantasieën. Binnen elk daarvan werd het personage JEZUS geboren. Niet degene die in de spiritualiteit wordt beschreven, maar degene die thuishoort in marketing, verkoop en het bedrijfsleven, waar het voornaamste product maar één ding was: het woord.

Toen kwamen er verschillende verhalen, sommige vermakelijker dan andere, maar altijd verhalende verhalen, nooit godslasterlijk en nooit respectloos. Daaruit kwam voort wat ik heb gedefinieerd als de Gillette-collega van het jaar 2000, bestaand binnen een onderneming die pas aan het einde van de negentiende eeuw zou ontstaan en die op de een of andere manier toch haar eerste hoogwaardigheidsbekleder in de geschiedenis werd.

Waarom vertel ik dit met zoveel aandacht voor detail?

Omdat ik twee dagen geleden een brief heb gestuurd aan de Amerikaanse Paus, wiens achternaam Frans is, PREVOST, en ik merkte dat ik nadacht over de achternaam GILLETTE, een Amerikaanse man met een Franse achternaam.

Ik hield in en dacht na over mijn eigen rol, bijna alsof ik gedelegeerd was om de waarheid te vertellen van een project waarin de eerste test het merk met het product was, en de tweede het product zonder het merk.

En wat als dat werkelijk zo was?

Dan heb ik misschien eenvoudigweg genoten van het feit dat ik een niet-betalende toeschouwer was.

En zoals we weten, wanneer we niet voor iets betalen, is het ofwel heel weinig waard, ofwel is het ons gelukt een droom te verwezenlijken zonder inspanning.

Ferdinando